

[Langsted]

I sidste ende er der jo tale om, at det bliver bygherren, og hvis det er en bygherre, der opfører lejlighedsbyggeri, så bliver det lejerne, der kommer til at betale det hele.

I realiteten er det sådan, at vi har en forsikringsordning i byggeriet i dag, nemlig en ansvarsforsikring for dem, der bygger. Den gælder kun, så længe forsikringen er i kraft, og vi så i Albertslundsagen, at hvis firmaet er gået fallit, så er der ingen forsikringsdækning mere, og så falder det igen tilbage på lejerne. Ansvaret kan fordeles, men jeg tror, at hvis man kommer frem til en eller anden form for forsikringsordning, så er det noget, der bliver meget dyrt, og i sidste omgang bliver det lejeren og ejeren, der kommer til at betale.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg synes, jeg vil starte med at takke retsforbundet, fordi de har rejst problemet. Som andre ordførere har været inde på det, er dette virkelig et af de store problemer inden for boligsektoren i dag.

Men så vil jeg også sige noget andet, nemlig at selve forslaget efter min mening kun drejer sig om, at man vil sætte et plaster på et sår. Man vil ikke gå direkte ind i problematikken og prøve på at finde ud af, hvad der er den egentlige årsag til de problemer, vi har inden for byggeriet, med alle disse mange byggeskader, som er opstået især i de sidste år.

For mig at se skal vi et helt andet sted hen end at begynde at lave en eller anden form for fonde eller forsikringsordninger. Jeg mener, at vi må starte dér, hvor problemet opstår. Jeg synes, at vi bør starte med hele forskningen inden for byggeriet. Det bringer straks et spørgsmål frem fra mig til boligministeren. I den boligredegørelse, som den tidligere regering fremlagde, var der tale om, at der skulle afsættes et vist antal millioner kroner til byggeforskningen. Jeg vil da meget gerne have lov til at spørge den nuværende boligminister om, hvorledes det ser ud på dette område, om regeringen stadig væk tænker på det meget fornuftige at bruge endnu flere penge, end man har gjort i forvejen, til den nødvendige forskning i byggeriet, så vi måske kan undgå nogle af de allerværste af disse skader hurtigst muligt.

Hvad er det, der sker på hele boligbyggeriområdet i dag? Ja, det er jo, som tidligere ordførere har været inde på det, at man bruger mange nye stoffer, mange nye materialer, uden at vi i og for sig kender disse materialers levetid eller ved, hvorledes de påvirkes af klimatiske forhold o. lign. Der er ingen tvivl om, at vi netop på dette område mangler den nødvendige forskning.

Det, som forslaget i og for sig indeholder, er, at man vil oprette noget à la Lønmodtagernes Garantifond, hvor eventuelle ejere eller lejere kan hente den nødvendige økonomiske dækning, hvis, såfremt og ifald det er gået galt med det byggeri, de bor i. Det kan man naturligvis have en eller anden form for sympati for, men jeg synes bare ikke, at man bør gøre det, for det vil i uhyggelig grad flygtige ansvaret, og vi kender jo desværre efterhånden uhyggelig mange eksempler på, at det ansvar, som påhviler entreprenører o. lign., nok ikke er så stort, som det burde være. Vi har desværre set adskillige tilfælde, hvor entreprenører stille og roligt er gået ned og hjem med deres virksomheder, når alt for store erstatninger skulle betales. Derfor er det dels et spørgsmål om at placere ansvaret, dels et spørgsmål om, hvordan man klarer det rent økonomisk.

Jeg synes også, at der er en anden ting, som skulle bringes ind i billedet, når vi taler om boligbyggeriet og dets kvalitet og den måde, det bliver udført på. Det er tilsynsmyndigheden. Der er for mig ingen tvivl om, at vi ikke har det nødvendige tilsyn i dag. Der er for mig ingen tvivl om, at den tilsynsmyndighed, vi har i dag i kommunerne, allerede er overbebyrdet med papir om alt muligt. Jeg mener, at man på dette område burde bruge flere penge og mere mandskab, end man gør i dag. Det nuværende antal personer, som skal føre dette tilsyn, har ikke tid til at gøre det. Jeg mener, at man så vidt muligt bør udvide antallet af ansatte i de forskellige tilsynsmyndigheder.

En tredje ting, som jeg også mener er væsentlig, når man taler om byggeriet og byggebranchens fremtid, er, at man, når man laver vedtægter om, hvorledes byggeriet skal være og ikke skal være, i højere grad begynder at bruge de erfaringer, de har fået ude i det private erhvervsliv. Det er ikke, fordi jeg skal hylde det private erhvervsliv alt for meget, men det er jo faktum, at der netop ude i det